

REVISTA DEL CENTRO DE LECTURA

CUARTA EPOCA - NUMERO 230

REUS - ENERO DE 1972

Director: XAVIER AMOROS SOLA

Redacción y Administración:
calle Mayor, 15

Talleres Gráficos Rabassa
Baja del Carmen, 23 bis

Tirada ejemplares: 2.250

D. L. T. 20-1958

SUMARI

L'art Avui: Magda Filella i

M. Dolors Escardó

Coia Cabré 1

CONTES, NARRACIONS...

En Jordi Soleres...

Montserrat Roig 4

Barca naufragi

Jaume Melendres 14

ALERTA AMB L'IDIOMA

L'estudiantina

Ramon Amigó 8

CONVERSA

Jordi Coca

Lluís Pasqual 9

COMIC

Toni 16

NOTICIARIS

Art

P. A. 3

Cinema

T. C. 17

Lletres

T. C. 18

LLETRES

Els Lluïsos

Rosa Cabré 19

TEATRE

A la recerca d'un nou llenguatge

teatral

Lluís Pasqual 20

Disseny: Claudi Arnavat / Fotografia: A. Vilella.

L'ART AVUI:

MAGDA FILELLA i M.ª DOLORS ESCARDO

Coia CABRE

Amb motiu de l'exposició de gravats de l'Escola d'Art de Tarragona, a la Caixa d'Estalvis, conversem amb dues alumnes de la dita escola participants en aquesta mostra de gravats, totes dues de Reus. M.ª Dolors Escardó, de trenta anys, ha participat a diferents concursos als quals ha estat premiada. Ha exposat tant col·lectivament com individual. Ara fa cinquè curs a l'Escola d'Art, dona classes de dibuix i estudia batxillerat.

Magda Filella té vint-i-quatre anys i també fa l'últim curs a l'Escola d'Art. Obtingué diferents premis als concursos als quals participà. Anteriorment a la mostra de gravats, ha exposat a diversos llocs. Som a l'estudi on treballen particularment: dues sales comunicades per una porta amb el cartell del Raimon. Pengen olis i dibuixos de les parets, i hi ha prestatges amb

pots de pintura, llapis, pinzells... Uns quants llibres de llom brillant sobre pintors i pintura. Les taules, plenes de paperassa; gargots improvisats que em recordem una mica els de Cesc. Parlem de la feina. Sovint el sorollam d'un camió t'ofega la veu. Ens asseiem.

—Quantes hores dediqueu a la pintura, diàriament?

F.—Dins l'escola, quatre: un parell d'hores a la pintura en general i dues més al gravat, que és l'especialitat que hem escollit. A part d'aquestes, cada una hi dedica totes les que pot. Depèn de la feina.

—Feu algun projecte abans de la realització definitiva?

F.—Sí, sempre fem una mica d'esbós.

E.—Crec que primer ha d'estar ben pensada

una cosa. Es després, quan creus que pots aconseguir el que t'havies proposat, que es passa a la realització definitiva. A més a més, la gent mai no podrà arribar a comprendre el que ni el mateix autor no té clar.

—Pel que dius, doncs, intenteu d'arribar a la gent. No teniu problema d'incomunicació artística amb el públic?

E.—Com tothom, però en realitat sempre hi ha algú que entén el que fem. Potser pocs, sí.

—I no creieu que amb el gravat es fa potser encara més difícil que no pas amb la pintura?

F.—No depèn de la tècnica sinó de l'artista. Quan un vol fer constància d'una cosa, importa poc el procediment que empri. La gent pot catpar-ho igualment.

E.—Es evident que amb el gravat, per tal com és de més sobrietat, resulta una mica difícil. La pintura, potser pel colorit, impressiona fàcilment. Ara bé, a l'hora d'entendre-ho crec que és igual. A tot això, cal afegir un altre factor, i és que el gravat és bastant desconegut, i la pintura, no. Es per aquest motiu que vam muntar l'exposició de gravats a la Caixa d'Estalvis; per donar-lo a conèixer, perquè la gent s'hi interessés, veiés les diferents tècniques.

—Podries explicar aquestes tècniques una mica pel damunt.

E.—Dins el gravat n'hi ha moltes i de procediments complicats algunes. En totes es tracta de fer sobre una planxa metàl·lica una incisió, després s'entinta i, segons el procediment, la prova quedarà d'una manera o d'una altra.

F.—Hi ha dos procediments: el tipogràfic, en el qual s'entinten les parts sortides de la planxa, i el calcogràfic, en el qual la tinta entra dins els recs. Al primer corresponen els linòleums, les xilografies, i al segon la punta seca, l'aigua-fort. La litografia és a part: consisteix en un procediment químic.

—Quins tipus d'influències artístiques considereu més importants dins la vostra formació?

F.—Això és una cosa molt problemàtica. S'han seguit unes tendències, unes influències, que depenen ja sigui de les escoles on has anat, ja sigui dels mestres que has tingut. Però l'ideal per a un artista fóra no demostrar-ne cap; ésser ell mateix, crear una escola pròpia. Es clar que no tothom és un Picasso o bé un Miró.

E.—Mira, és una cosa molt dita que el que es fa ara és producte del temps, però és veritat. Amb això no hi ha influències que valguin. D'altra banda, el lloc on podrien influenciar-nos més directament, és a dir a l'escola d'art, el professor —en el nostre cas Ferran— es limita a donar-nos una panoràmica de corrents, tècniques, sistemes d'expressió, no sé... l'ofici.

F.—Si en tot cas particularment en tenim alguna, és a nivell individual, cadascú pel seu compte, a part de l'escola.

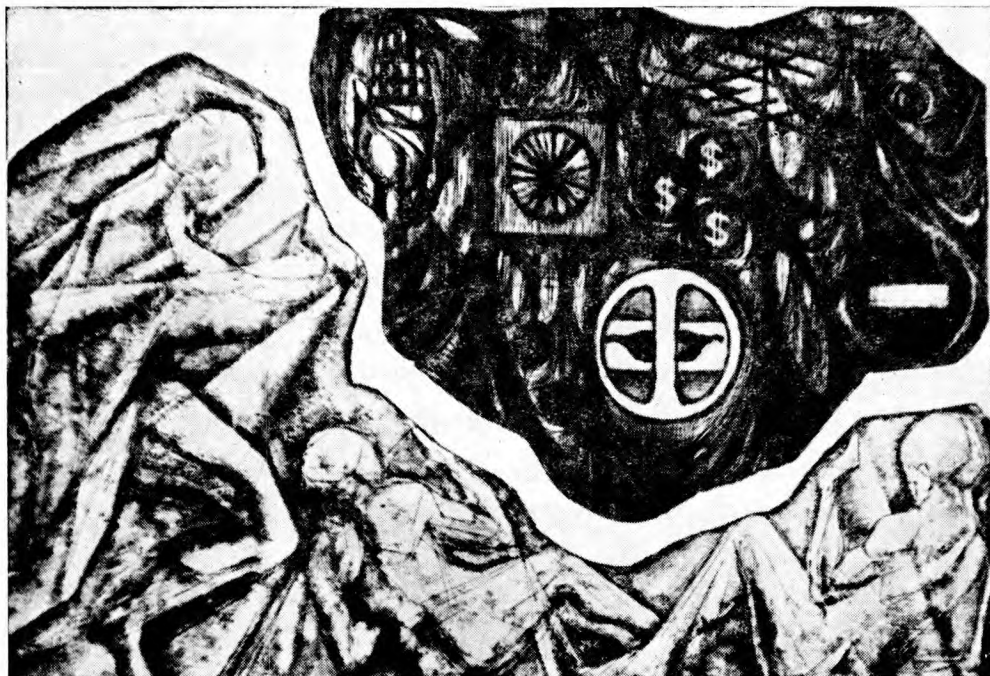
—D'acord, però suposo que anteriorment a l'Escola d'Art deveu haver après amb altres mestres. Tampoc no us influenciaren en cap sentit?

F.—Sí, he pintat amb Calderó, Nicolàs Ortiz, Magda Nogués i també al taller de Ferran. Però tant l'una com l'altra sempre hem anat bastant a la nostra.

—Parlem ara de l'Escola d'Art, del fet que sigui a Tarragona. Què n'opineu?

E.—Resulta pesat; els desplaçaments sobre tot. Esperem que se solucioni aviat perquè ara hi ha molta gent de Reus i d'altres llocs, potser més que de Tarragona mateix.

F.—Fa temps que diuen de posar una escola filial a Reus; sembla, però, que no s'acaben de posar d'acord.

Parlem molta estona de les coses de l'Escola, coses llargues i complicades. La Magda diu que els de Reus "potser ens hem adormit una mica". La M.ª Dolors confia en la gent jove. No fa cara de molt gran.

—Com veieu el panorama de la pintura catalana contemporània? Hi ha grans mestres, al vostre parer?

F.—Donar un panorama general resulta molt difícil, més encara tractant-se de pintura catalana. Crec que se segueixen unes tendències més o menys comunes a les de la resta d'Europa. Quant a grans mestres, els que tothom anomena: Miró, Picasso (encara que no sigui català), potser Dalí, i Tàpies entre els que diríem joves.

—Seguiu la cultura catalana d'avui? Quins autors us interessen?

E.—Evidentment procurem seguir la cultura catalana, encara que d'una manera bastant escapçada. Vull dir una mica d'ací, una mica d'allà, quan tenim una estona lliure. Personalment llegeixo més aviat articles de revistes i llibres d'assaig. Entre la prosa i la poesia escollixo la darrera, i Espriu dins ella.

—No recordes cap altre autor que hagi llegit?

E.—N'he llegit d'altres que ara no recordo, pocs. I, no és per justificar-me, has de pensar

que fins bastant recentment no s'ha publicat en català tot el que hauríem llegit.

—I tu Magda, no hi tens res a dir?

F.—De seguir-la sí, però em resulta molt difícil. Com dèiem, abans no es publicava gairebé res, i ara, de cop i volta, surten llibres a dojo... En prosa, potser Josep Pla, i en vers, Espriu, Brossa i Carner.

Me'n vaig. Som ja a migdia. Potser hem dit poc del molt que hi ha per a dir. Al carrer fa fred, la gent corre amb el nas vermell. I el sol, enllaganyat, sembla riure. De tot...

NOTICIARI D'ART

— Gaudí en la pintura de Graciela Piccone. Aquesta col·lecció d'obres ha estat exposada anteriorment en altres museus d'Itàlia i de l'estranger. La secció d'Art del Centre de Lectura la presentà al públic de Reus del 24 de desembre al 9 de gener.

— Al Concurs Nacional "Rosa de Reus 1971" de fotografia i de cinema amateur es presentaren en total 267 obres. Resultaren premiats els autors del grup fotogràfic del Centre: Josep Ribas, Ramon Aragonès, Màrius Jordana.